

VIII.

Az Alkotmánybíróság elnökének végzései

110/B/1993. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára és megsemmisítésére irányuló indítvány ügyében meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság elnöke a gépjárműadóról szóló, 1991. évi LXXXII. törvény 18. §-a 12. pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

INDOKOLÁS

Az indítványozó által kifogásolt törvényhely az 1991. évi LXXXII. törvény 5. § f) pontjának értelmező rendelkezése. Az 5. § f) pontja bejelentésre adómentességet biztosít a mozgáskorlátozott adóalanyok vagy az adóalanyok által saját háztartásában ellátott mozgáskorlátozott személyek számára a helyváltoztatáshoz szükséges egy gépjárműre. A törvény 18. § 12. pontja értelmében: „mozgáskorlátozott az a személy, akinek ezt az állapotát a Népjóléti Minisztérium által kijelölt orvosszakértői szerv igazolja”. Az indítványozó szerint ez a rendelkezés ellentétes az Alkotmány 70/A. §-ával és 70/B. §-ának (1) bekezdésével, mert kizár más orvosokat ilyen igazolások kiadásából.

Egy államigazgatási hatósági döntéshez orvosi szakértelmet igénylő igazolás kiadására meghatározott szervezet jogszabályi kijelölése nem jelenti sem az egyéb hasonló szakértelemmel rendelkezők hátrányos megkülönböztetését, sem pedig munkához való joguk sérelmét. Ezért az Alkotmánybíróság elnöke az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló, 1989. évi XXXII. törvény 23. §-ának (1) bekezdése alapján – mint nyilvánvalóan alaptalant – elutasította.

Budapest, 1994. január 7.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

899/B/1993. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Indítványozó a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: T.) 5. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az Alkotmány 9. § (1) bekezdését, 10. § (1) bekezdését, 20. § (1) és (2) bekezdését, 20/A. § (1) bekezdés a) pontját, 28. § (1) bekezdését, 70/A. § (3) bekezdését sérti a T. rendelkezése, amikor lehetővé teszi, hogy az állam tulajdonából meghatározott ingatlanok ingyenesen az állami költségvetési támogatásra jogosult pártok tulajdonába kerülhessenek. Indítványozó szerint, mivel a pártok a választóktól csak meghatározott időre kaptak bizalmat és a tulajdonjuttatás nemcsak a parlamenti mandátum idejére szól, mindez politikai esélyegyenlőtlenséget teremt azzal, hogy időleges megbízás alapján élvezett előnyöket véglegesít.

Az indítványozó által megjelölt alkotmányos tételek és a hivatkozott jogszabály között nincs összefüggés. Az Alkotmánybíróság korábbi határozatában megállapította, hogy az állam bizonyos pozitív intézkedésekkel elősegítheti a pártok tevékenységét (2179/B/1991. ABK. 1994. október). Ennek alapja, hogy a pártok teljesíteni tudják az Alkotmány 3. § (2) bekezdésében foglalt feladatukat, a népakarat kialakításában és kinyilvánításában való közreműködést. Az e feladat megvalósításához adott állami hozzájárulást az állam feltételhez kötheti, e feltételeket azonban az állam az Alkotmány keretei között szabadon választhatja meg.

A fentiekre tekintettel az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. XXXII. tv. 23. §-ának (1) bekezdése alapján – mint nyilvánvalóan alaptalant – elutasítom.

Budapest, 1994. október 17.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

13/B/1994. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Az indítványozó az oktatásról szóló 1985. évi I. törvény 32. § (2) bekezdése azon rendelkezésének alkotmányossági vizsgálatát kezdeményezte, amely a magatartás és szorgalom, valamint a tanulmányi követelmények teljesítésére vonatkozó értékelést kivonja a jogorvoslattal megtámadható döntések köréből. Az indítványozó szerint ez a rendelkezés ellentétes az Alkotmány 16. §-ának az ifjúság érdekei védelmére vonatkozó előírásával.

A támadott törvényt már az indítvány benyújtását megelőzően hatályon kívül helyezte a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény, ugyanakkor annak 83. § (2) bekezdése a kifogásolttal lényegileg azonos rendelkezést tartalmaz. Ezért az új törvényi rendelkezés alkotmányosságát vizsgáltam az Alkotmány 16. §-ára tekintettel.

Az alkotmányossági vizsgálat során megállapítottam, hogy a magatartás, a szorgalom, valamint a tanulmányok értékelését és minősítését tartalmazó döntéssel szembeni jogorvoslat kizárása semmilyen összefüggésbe nem hozható az Alkotmány 16. §-ának az ifjúság érdekeinek védelmét előíró rendelkezésével. Ezért az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. XXXII. törvény 23. § (1) bekezdése alapján – mint nyilvánvalóan alaptalant – elutasítottam.

Budapest, 1994. február 10.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

262/B/1994. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Az indítványozó Verpelét Nagyközség Önkormányzata 8/1991. (VII. 28.) számú rendeletének alkotmányossági felülvizsgálatát kezdeményezte. Az indítványozó szerint alkotmánysértő, hogy a rendelet a kommunális adó befizetése tekintetében kedvezményben részesíti azokat, akik kommunális beruházást hajtottak végre, miközben a teljes adó megfizetésére kötelezi az ilyen beruházást végre nem hajtó, szociálisan hátrányosabb helyzetben lévőket.

A kifogásolt önkormányzati rendelet a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 10. §-a alapján részesítette adókedvezményben a kommunális beruházás céljára befizetést teljesítőket. Nem sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát az, ha a jogalkotó a helyi kommunális adókedvezmények szabályozásakor tekintettel van az adóalanyok kommunális beruházási hajlandóságára. A támadott önkormányzati rendelet alkotói – élve a törvényi felhatalmazással – így jártak el. Ezért megállapítottam, hogy a támadott önkormányzati rendelet az Alkotmány 70/A. §-ával nem ellentétes.

Az Alkotmánybíróság eddigi joggyakorlata szerint a jövedelmi és vagyoni viszonyoknak megfelelő közteherviselésnek az Alkotmány 70/I. §-ában megfogalmazott – az indítványozó által nem hivatkozott – elve alapján sem állapítható meg a jogalkotónak olyan kötelezettsége, hogy minden egyes az adó mértékének, illetve az azzal kapcsolatos adókedvezmények meghatározásakor az adóalanyok jövedelmi és vagyoni viszonyaitól függően, differenciáltan, azzal arányosan szabályozzon (66/B/1992. AB határozat). Az Alkotmánynak az indítványozó által hivatkozott 17. §-ával, illetve az 54. §-ban foglaltakkal a kifogásolt rendelkezés nem hozható összefüggésbe.

Ezért az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. XXXII. törvény 23. § (1) bekezdése alapján – mint nyilvánvalóan alaptalant – elutasítottam.

Budapest, 1994. április 6.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

306/B/1994. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Indítványozó a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 31. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az Alkotmány 59. § (1) bekezdését – a jóhírnévhez való jogot – sérti a Ktv. rendelkezése, amikor lehetővé teszi a határozatlan időre szóló vezetői megbízás munkáltató részéről történő külön indokolás nélküli visszavonását.

Az indítványozó által megjelölt alkotmányos tétel és a hivatkozott jogszabály között nincs összefüggés. A vezetői megbízás indokolás nélküli visszavonásának önmagában nincs olyan hátrányos tartalma, ami sérthetné a jóhírnévhez való jogot. Az ellen az esetleges jogsérelem ellen pedig, ami abból adódik, hogy a vezetői megbízás visszavonásához mások a jóhírnevet, a becsületet sértő magyarázatokat fűznek a polgári jog vagy a büntető jog megfelelő védelmet nyújt.

A fentiekre tekintettel az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. XXXII. tv. 23. §-ának (1) bekezdése alapján – mint nyilvánvalóan alaptalant – elutasítom.

Budapest, 1994. szeptember 28.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

419/B/1994. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Indítványozó a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (a továbbiakban: T.) 103. § (1) bekezdés alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az Alkotmány 9. § (1) bekezdését, 11. §-át, 70/A. § (2)–(3) bekezdéseit, 70/B. §-át sérti a T. rendelkezése, amikor előírja a munkáltatónak az általa foglalkoztatott nyugdíjas személy után a nyugdíjbiztosítási járulékfizetési kötelezettséget. Indítványozó megítélése szerint a T. rendelkezése ellentétben áll a Ptk. 198. § (1) bekezdésével.

Az indítványozó által megjelölt alkotmányos tételek és a hivatkozott jogszabály között nincs összefüggés, a két törvény közötti ellentmondás ügyében pedig az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre dönten.

A fentiekre tekintettel az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. XXXII. tv. 23. §-ának (1) bekezdése alapján – mint nyilvánvalóan alaptalant – elutasítom.

Budapest, 1994. június 1.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke